

[Inger Harms]

værende alt for bureaukratiske, men det er de imidlertid, fordi de skal begunstige erhvervslivet. Især kan det kritiseres, at udenlandske selskaber kan være med i sambeskatningen, idet det betyder, at underskuddet i udlandet kan fratrækkes, mens overskud ikke reelt medregnes – på grund af dobbeltbeskatningsreglerne.

Jeg skal derfor på socialistisk folkepartis vegne sige fra over for lovforslaget. Det ligger langt fra, hvordan vi i SF mener at sambeskatningen af selskaber skal foregå. Men det er jo kun naturligt, da vores skattepolitik bygger på begrebet solidaritet og skat efter evne-principper.

Emmert Andersen (CD):

Nærværende forslag til koncernskattelov er jo ret kortfattet, selv om det er et meget komplekst område. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at det vil medføre en forenkling. Det er jo også rigtigt. Om det også medfører en forbedring, må vi undersøge. Jeg forstår egentlig godt mange af intentionerne i forslaget, og jeg kan måske være enig i mange af dem, men jeg mener, at vi trænger til at få mange nærmere oplysninger for bl.a. at undgå u hensigtsmæssige følger. Jeg vil ikke forkaste forslaget, jeg vil heller ikke gå ind for det, men jeg vil meget gerne kigge på det i udvalget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan ikke støtte lovforslaget, sådan som det foreligger, og jeg kan som begrundelse bare henvise til skatteministerens ord heroppefra før.

Glistrup (FP):

»Og han har aldrig levet, som klog på det er blevet, han først ej havde kær.« Det kan vist roligt stå som overskriften over så at sige alt det, vi foreløbig har hørt fra denne talerstol vedrørende det foreliggende forslag.

Man er – det er faktisk det, der skinner igennem alt det, der er blevet fremført af indvendinger mod dette forslag – dybt forvirret over, at et sådant komplekst område pludselig kan indrettes på en så enkel måde, at man faktisk kan spare alt det, der er af administration og af tærskerier frem og tilbage. Så begynder man at sige: ja men kan det virkelig være rigtigt, at tingene kan gøres så

enkelt, når vi nu har hele den kæmpeuddannelse og -udvikling hos de specialister, som fumler rundt inden for det område, der her er tale om? Men det kan lade sig gøre, og selv om man altså endnu ikke har fået forslaget kært, så håber jeg, at de forskellige, der er kommet med indvendinger, vil tænke det igennem. Så vil de ret givet komme til det resultat, at indvendingerne ikke holder.

Hvis vi går igennem, hvad der faktisk er blevet sagt imod dette forslag, ser vi, at en serie indvendinger går på, at man ikke holder af og ikke synes, at det er særlig klart, det koncernbegreb, som dette forslag arbejder med, og det blev sagt af den konservative ordfører, at det er uheldigt, at der her tydeligvis er tale om et andet koncernbegreb end det koncernbegreb, vore selskabsretlige love opererer med. Ja men under alle omstændigheder er det koncernbegreb, man har i selskabslovene, aldeles uegnet på skatteområdet, det bruges jo heller ikke i øjeblikket på skatteområdet, så det er under ingen omstændigheder nogen som helst sagligt holdbar indvending. At vi i fremskridtspartiet mener, at koncernreglerne i selskabslovene, der er fra 1973, burde afskaffes igen, er i den forbindelse blot en bibemærkning.

Skatteministeren mente, at det var uklart, hvad det var for et koncernbegreb, forslaget her opererede med, og han rejste spørgsmålet: er det således, at interessentskaber og kommanditselskaber skal betragtes som juridiske personer i denne relation? Det mente jeg i og for sig ikke at der kunne ligge noget særligt fortolkningsproblem i. Interessentskaber har fra 1903 ikke været opfattet som juridiske personer i skattelovgivningen, og hvorfor de nu pludselig skulle være juridiske personer i denne forbindelse, er svært at sige. Kommanditselskaber har det på samme måde, bortset fra at de i en periode – jeg tror det var fra 1940 til 1962 – var inde under selskabsbeskatningen. Det har altså ændret sig nu, således at vi har en ganske klar gengivelse af, hvad der er juridiske personer i selskabsskattelovgivningen, og det er det, forslaget henholder sig til.

Men så havde skatteministeren som sit andet alternativ: skal det så være den samme type selskaber? Nej, heller ikke det. Det, der er det helt oplagte, typiske eksempel i praksis, er, at anpartsselskaber og aktieselskaber meget vel kan indgå i samme koncern og